

Jöhosúa (Józsua) könyve (I.)

Fischer Gyula fordítása (IMIT kiadása, Budapest 1900), részekre tagolva és alcímekkel kiegészítve

1. fejezet

Józsua mint Mózes utódja

1. Volt Mózesnek, az Örökkévaló szolgájának halála után, szólt az Örökkévaló Józsua-hoz, Nún fiához, Mózes szolgájához, mondván: **2.** Mózes szolgám meghalt; most hát kelj föl, vonulj át e Jordánon, te és ez az egész nép, azon országba, melyet adok neked, Izraél fiainak. **3.** Minden hely, melyre majd lép lábatok talpa – nektek adom azt, amint szóltam Mózesnek: **4.** a pusztától és ama Libánontól egészen a nagy folyamig, az Eufrátes folyamig, a chittiták egész országa, a nagy tengerig napnyugat felé, lesz a határatok. **5.** Nem fog megállni előtted senki életed minden napjaiban; amint voltam Mózesrel, leszek te veled: nem engedlek ellankadni és nem hagylak el. **6.** Légy erős és bátor, mert te adod birtokba e népnek az országot, melyről megesküdtem őseiknek, hogy nektek adom. **7.** Csak erős és bátor légy nagyon, vigyázva arra, hogy cselekedjél az egész tan szerint, melyet neked parancsolt Mózes szolgám; ne térj el attól sem jobbra, sem balra, azért hogy boldogulj, bármerre jársz. **8.** Ne mozduljon el szádból a tannak e könyve, s elmélkedjél róla nappal s éjjel, azért, hogy vigyázz arra, hogy cselekedjél mind a szerint, ami írva van benne, mert akkor szerencsés léssz útjaidon és akkor boldogulni fogsz. **9.** Nemde megparancsoltam neked: légy erős és bátor, ne ijedj meg és ne rettegj; mert veled van az Örökkévaló a te Istened, bármerre jársz.

Előkészületek a Jordán átlépéséhez

10. És megparancsolta Józsua a nép felügyelőinek, mondván: **11.** Járjátok be a tábort és parancsoljátok a népnek, mondván: készítsetek magatoknak eleséget, mert három nap múlva átkeltek e Jordánon, hogy bemenjeteK elfoglalni az országot, melyet az Örökkévaló, a ti Istenetek nektek ad, hogy elfoglaljátok.

12. A Reúbánihez pedig, a Gádihoz és Menasse fél törzséhez szólt Józsua, mondván: **13.** Emlékezzetek meg a dologról, melyet parancsolt nektek Mózes, az Örökkévaló szolgája, mondván: az Örökkévaló, a ti Istenetek nyugalmat szerez nektek és nektek adja ezt az országot. **14.** Feleségeitek, gyermekeitek és jószágotok maradjanak az országban, melyet adott nektek Mózes a Jordánon innen, ti pedig vonuljatok fegyveresen testvéreitek előtt, mind a derék vitézek, hogy őket segítsétek; **15.** mígnem nyugalmat szerez az Örökkévaló testvéreiteknek, mint nektek, és elfoglalják ők is az országot, melyet az Örökkévaló, a ti Istenetek ad nektek. Akkor visszatérhettek birtokotok országába és elfoglalhatjátok azt, amelyet adott nektek Mózes, az Örökkévaló szolgája, a Jordánon innen napkelet felé.

16. Feleltek Józsua-nak, mondván: Mindent, amit nekünk parancsoltál, megteszünk és bárhova küldesz, megyünk. **17.** Egészen úgy, amint hallgattunk Mózesre, akképpen hallgatunk majd reád; csak legyen az Örökkévaló, a te Istened veled, amint volt Mózesrel. **18.** Minden ember, a ki engedetlen lesz parancsod iránt és nem hallgat szavaidra bármiben, amit neki parancsolsz, ölessék meg. Csak légy erős és bátor.

2. fejezet

A kémek Jerichóban

1. És küldött Józua, Nún fia, Sittímből titkon két embert kémekül, mondván: Menjetek, nézzétek meg az országot és Jerichót. Elmentek hát és értek egy parázna asszony házába – neve Rácháb – s megháltak ott. **2.** Jelentették pedig Jerichó királyának, mondván: Íme, emberek jöttek ide az éjjel Izraél fiai közül, hogy kipuhatolják az országot. **3.** Ekkor küldött Jerichó királya Ráchábhoz, mondván: Add ki a hozzád jött férfiakat, a kik házadba jöttek, mert kipuhatolni jöttek az egész országot. **4.** De vette az asszony a két embert és elrejtette. S mondta: Igenis, jöttek hozzám az emberek, de nem tudtam, honnan valók. **5.** Éppen a kaput bezárni kellett, a sötétben, elmentek az emberek, nem tudom, hová mentek az emberek; üldöztétek őket sietve, mert utolérték. **6.** Ő azonban a tetőre vitte őket és eldugta a lenszár közé, mely rendbe rakva volt nála a tetőn. **7.** Az emberek üldözték őket a Jordán felé az átkelőkhöz; a kaput pedig bezárták, azután hogy kimentek azok, kik őket üldözték.

Rácháb és a kémek

8. Mielőtt pedig amazok lefeküdtek volna, fölment hozzájuk a tetőre; **9.** s szólt az emberekhez: Tudom, hogy nektek adta az Örökkévaló az országot, és hogy ránk szállott a tőletek való ijedelem és hogy elcsüggedtek mind az ország lakói előttetek. **10.** Mert hallottuk azt, hogy kiszáraztotta előttetek az Örökkévaló a nádas tengert, mikor kivonultatok Egyiptomból, és amit tettetek a Jordánon túli emórinak két királyával, Szichónnal és Óggal, hogy elpusztítottátok. **11.** Hallottuk és elolvadt szívünk és nem maradt meg többé lélek senkiben sem előttetek, mert az Örökkévaló, a ti Istenetek, ő Isten az égben fent és a földön alant. **12.** Most pedig esküdjetek, kérlek, nekem az Örökkévalóra, mivel szeretetet cselekedtem veletek: hogy majd ti is cselekedtek szeretetet atyám házával – adjatok nekem erre igaz jelt – **13.** hogy életben hagyjátok atyámat, anyámat, fivéreimet és nővéreimet és mindent, mi az övék, és hogy megmentitek életünket a haláltól. **14.** Mondták neki a férfiak: Lelkünket adjuk helyettetek halálra, ha el nem mondjátok ezt a mi dolgunkat. És léssen, midőn az Örökkévaló nekünk adja az országot, majd cselekszünk veled szeretetet és hűséget.

15. Erre lebecsátotta őket kötélén az ablakon át, mert háza a városfal oldalában volt és a városfalban lakott. **16.** És mondta nekik: A hegység felé menjetek, ne hogy reátok akadjanak az üldözők; rejtőzzetek ott el három napig, míg vissza nem tértek az üldözők s azután mehettek utatokra. **17.** Mondták neki az emberek: Mentek vagyunk ez alól a te esküd alól, mellyel megeskettél bennünket. **18.** Íme, mi bejövünk az országba – e piros zsinórszalagot rákötöd arra az ablakra, melyen lebecsátottál minket, atyádat pedig és anyádat és testvéreidet, meg atyád egész házáat beveszed magadhoz a házba. **19.** És léssen, bárki megy ki házad ajtóiból az utcára, vére a fejére száll, mi pedig mentek vagyunk; bárki azonban nálad lesz a házban, vére a fejünkre száll, ha kéz nyúl hozzá. **20.** Ha pedig elmondod ezt a mi dolgunkat, akkor mentek leszünk esküd alól, mellyel megeskettél bennünket. **21.** És mondta: Szavaitok szerint úgy legyen! Erre elbecsátotta őket, s elmentek; és rákötötte a piros szalagot az ablakra.

22. Elmentek és eljutottak a hegységbe és ott maradtak három napig, amíg visszatértek az üldözők. Keresték az üldözők az egész úton, de nem találták. **23.** Visszafordult a két ember, leszálltak a hegyről, átkeltek és elértek Józsuához, Nún fiához, és elbeszélték neki mindazt, mi őket érte. **24.** Szóltak Józsuához: Bizony, kezünkbe adta az Örökkévaló az egész országot, s el is csüggedtek előttünk mind az ország lakói.

3. fejezet

Megérkezés a Jordánhoz

1. Fölkelt Józua kora reggel, elindultak Sittímből és eljutottak a Jordánig, ő meg mind az Izraél fiai; s megháltak ott, mielőtt átkeltek. **2.** Volt pedig három nap múlva, bejárták a felügyelők a tábor. **3.** s

megparancsolták a népnek, mondván: Amint meglátjátok az Örökkévaló, a ti Istenetek szövetségének ládáját és a levita papok viszik azt, ti is induljatok el helyetekből és menjetek utána – **4.** csakhogy távolság legyen köztetek és közte, mintegy kétezer könyök a mérték szerint; ne közeledjete hozzá, azért hogy megtudjátok az utat, melyen járjatok, mert nem vonultatok ez úton sem tegnap, sem tegnapelőtt.

Előkészület az átkelésre

5. És szólt Józsuá a néphez: Szenteljétek meg magatokat, mert holnap művelni fog köztetek az Örökkévaló csodálatos dolgokat. **6.** És szólt Józsuá a papokhoz, mondván: Vegyétek föl a szövetség ládáját és vonuljatok a nép előtt. S fölvetétek a szövetség ládáját és mentek a nép előtt.

7. És szólt az Örökkévaló Józsuához: Ezen a napon nagygyá kezdlek tenni egész Izraél szemei előtt, hogy megtudják, hogy amint voltam Mózeszel, úgy leszek te veled. **8.** Te pedig parancsold meg a papoknak, a szövetség ládája vivőinek, mondván: amint juttok a Jordán vizeinek széléig, a Jordánban álljatok meg.

9. És szólt Józsuá Izraél fiaihoz: Lépjetek ide és halljátok az Örökkévaló, a ti Istenetek szavait. **10.** Mondta Józsuá: Ebből fogjátok megtudni, hogy élő Isten van köztetek, és élvezve elüzi előletek a kanaánit, a chittit, a chivvit, a perizzit, a gírgásit, meg az emórit s a jebúszit: **11.** íme, a szövetség ládája, az egész föld Uráé, átvonul elöttetek a Jordánba – **12.** s most vegyete magatoknak tizenkét férfit, Izraél törzsei közül, egy-egy férfit törzsenként – **13.** s lészen, amint nyugosznak a papoknak lába talpai, a kik viszik az Örökkévaló, az egész föld Urának ládáját, a Jordán vizeiben, a Jordán vizei megszakadnak, a felülről aláfoló vizek, és megállanak egyetlen fal gyanánt.

Csodálatos átkelés a Jordánon

14. És történt, mikor elindult sátraiból a nép, hogy átkeljen a Jordánon, a papok pedig, a szövetség ládájának vivői a nép előtt – **15.** amint aztán eljutottak a láda vivői a Jordánig és a papoknak, a láda vivőinek lábai a vizek szélébe bemerültek, a Jordán pedig telve volt mind a partjain túl az aratás egész idejében – **16.** akkor megálltak a felülről aláfoló vizek, álltak egyetlen fal gyanánt, igen távol Ádám várostól, mely Cárétán oldalán van; amelyek pedig aláfolnak a síkság tengere, a sós tenger felé, teljesen megszakadtak. És a nép átkelt Jerichóval szemben. **17.** S míg szilárdan ott álltak a papok, az Örökkévaló szövetsége ládájának vivői, szárazon a Jordán közepén, addig egész Izraél átkelt szárazon, míg teljesen át nem kelt az egész nép a Jordánon.

4. fejezet

A tizenkét emlékkő felállítása

1. Volt pedig, midőn teljesen átkelt a Jordánon az egész nép, akkor szólt az Örökkévaló Józsuához, mondván: **2.** Vegyete magatoknak a nép közül tizenkét férfit, egy-egy férfit törzsenként; **3.** és parancsoljátok meg nekik, mondván: vigyete magatoknak innen, a Jordán közepéről, onnan, a hol szilárdan állnak a papok lábai, tizenkét követ, vigyete azokat át magatokkal és tegyete le a szálláson, a hol az éjjel meg fogtok hálalni.

4. És hívta Józsuá a tizenkét férfiút; a kiket kirendelt Izraél fiai közül, egy-egy férfit törzsenként; **5.** és mondta nekik Józsuá: Vonuljatok az Örökkévaló, a ti Istenetek ládája elé a Jordán közepére és emeljete ki magatoknak, kiki egy követ a vállára, Izraél fiai törzseinek száma szerint. **6.** Azért hogy ez jelül legyen köztetek, midőn majd holnap kérdezik gyermekeite, mondván, mik nektek e kövek – **7.** akkor mondjátok nekik: mivel megszakadtak a Jordán vizei az Örökkévaló szövetségének ládája előtt, amikor átvonult a Jordánon, megszakadtak a Jordán vizei; legyenek tehát e kövek emlékül Izraél fiai számára örökre. **8.** És cselekedtek akképpen Izraél fiai, amint megparancsolta Józsuá: vittek

tizenkét követ a Jordán közepéről, amint szólt az Örökkévaló Józsuához, Izraél fiai törzseinek száma szerint; átvitték magukkal a szállásra és letették ott.

9. Tizenkét követ pedig fölállított Józua a Jordán közepén, ott, a hol álltak a papoknak, a szövetség ládája vivőinek lábai; és ott maradtak mind e mai napig.

10. S a papok, a láda vivői, állva maradtak a Jordán közepén, míg bevégeződött az egész dolog, amit parancsolt az Örökkévaló Józsuának, hogy mondja el a népnek, mindaszerint, amint parancsolta Mózes Józsuának; a nép pedig sietve átkelt. **11.** És volt, midőn teljesen átkelt az egész nép, akkor vonult az Örökkévaló ládája, meg a papok a nép elé. **12.** És vonultak Reubén fiai, Gád fiai és Menasse féltörzse fegyveresen Izraél fiai előtt, amint mondta nekik Mózes; **13.** mintegy negyvenezeren, hadra fölfegyverkezve, vonultak az Örökkévaló előtt háborúra Jerichó síkságai felé. **14.** Ama napon nagygyá tette az Örökkévaló Józsuát egész Izraél szemei előtt; félték őt, amint félték Mózeszt élete minden napjaiban.

15. És szólt az Örökkévaló Józsuához, mondván: **16.** Parancsold meg a papoknak, a bizonyság ládája vivőinek, hogy menjenek föl a Jordánból. **17.** S megparancsolta Józua a papoknak, mondván: Jöjjetek föl a Jordánból. **18.** Volt pedig, amikor fölmentek a papok, az Örökkévaló szövetsége ládájának vivői, a Jordánból, alig kerültek a papok lába talpai a szárazra, akkor visszatértek a Jordán vizei helyükre és folytak mint tegnap tegnapelőtt mind a partjain túl.

Megérkezés Gilgálba

19. A nép pedig fölment a Jordánból az első hónap tizedikén, és táboroztak Gilgálban, Jerichó keleti szélén. **20.** Ama tizenkét követ pedig, melyeket vettek a Jordánból, fölállította Józua Gilgálban. **21.** És szólt Izraél fiaihoz, mondván: Hogyha majd holnap kérdezik gyermekeitek atyáikat, mondván, mik e kövek – **22.** akkor tudassátok gyermekeitekkel, mondván: szárazon kelt át Izraél e Jordánon, **23.** mivel kiszáraztotta előttetek az Örökkévaló, a ti Istenetek a Jordán vizeit, míg át nem keltetek, amint tett a Örökkévaló, a ti Istenetek a nádas tengerrel, melyet kiszáraztott előttünk, míg át nem keltünk. **24.** Azért, hogy megismerjék mind a föld népei az Örökkévaló kezét, hogy erős az; azért hogy féljétek az Örökkévalót, a ti Isteneteket, minden időben.

5. fejezet

1. És volt, amint hallották mind az emóri királyai, a kik a Jordánon túl nyugatra voltak, és mind a kanaáni királyai, a kik a tenger mellett voltak, hogy kiszáraztotta az Örökkévaló a Jordán vizeit Izraél fiai előtt, amíg átkeltek, akkor elolvadt a szívük és nem volt többé lélek bennük Izraél fiai előtt.

Körülmetékedés Gilgálba

2. Abban az időben mondta az Örökkévaló Józsuának: készíts magadnak kőből való késeket és újra metéld körül Izraél fiait, másodszor. **3.** S készített magának Józua kőből való késeket és körülmetélte Izraél fiait az előbörök dombja mellett.

4. Ez az oka annak, hogy Józua körülmetélt: az Egyiptomból kivonuló egész nép, a férfiak, mind a harcosok, meghaltak a pusztában, az úton, mikor kivonultak Egyiptomból; **5.** mert körül volt metélve az egész kivonuló nép, de azt az egész népet, mely a pusztában született, az úton, mikor kivonultak Egyiptomból, nem metélték körül; **6.** mert negyven évig mentek Izraél fiai a pusztában, míg vége lett az egész népnek, a harcosoknak, a kik kivonultak Egyiptomból, mivel nem hallgattak az Örökkévaló szavára, úgy, hogy megesküdték róluk az Örökkévaló, hogy nem engedi látniok az országot, melyről megesküdték őseiknek, hogy odaadja nekünk egy tejjel-mézzel folyó országot. **7.** Fiaikat pedig fenntartotta helyettük: azokat metélte körül Józua; mert körülmetéletlenek voltak, mivel nem metélték őket körül az úton.

8. És volt, midőn végképen körülmetéltetett az egész nép, ottmaradtak helyükön, a táborban, míg felgyógyultak. **9.** S szólt az Örökkévaló Józsuához: Ma gördítettem le rólatok Egyiptom gyalázatát. És elnevezték ama helyet Gilgálnak mind e mai napig.

A peszách megünneplése

10. És táboroztak Izraél fiai Gilgálban és tartották a peszáchot a hónap tizennegyedik napján este Jerichó síkságain.

A manna megszűnése

11. És ettek az ország terméséből a peszách másnapján kovásztalan kenyeret és pörkölt gabonaszemet, ugyanazon a napon. **12.** És megszűnt a manna másnap, mikor ettek az ország terméséből, és nem volt többé Izraél fiainak mannájuk; ettek tehát Kanaán országának terméséből abban az évben.

Józua látomása

13. S történt, midőn Józua Jerichóban volt, felemelte szemeit és látta, íme egy férfiú áll vele szemben és kardja kivonva kezében; odament hozzá Józua és mondta neki: Miénk vagy-e, vagy elleneinké? **14.** Mondta: Nem – de az Örökkévaló seregének vezére vagyok, most jöttem. Erre földig levetette magát Józua az arcával, leborult és mondta neki: Mit szól uram a szolgáljához? **15.** És szólt az Örökkévaló seregének vezére Józsuához: Vesd le saruidat lábadról, mert a hely, melyen állsz – szent az. És úgy tett Józua.

6. fejezet

Jerichó bevétele

1. Jerichó pedig elzárta magát s elzárva volt Izraél fiai előtt, nem ment ki s nem jött be senki.

2. És szólt az Örökkévaló Józsuához: Lásd, kezedbe adom Jerichót és királyát, az erős vitézeket. **3.** Kerüljétek meg a várost, mind a harcosok, körüljárván a várost egyszer; így tégy hat napon át – **4.** s hét pap vigyen hét harsonát, kosszarvat, a láda előtt, a hetedik napon pedig hétszer kerüljétek meg a várost; s a papok fújják a harsonákat. **5.** És léssen, midőn tartósan fújják a koskürtöt, midőn halljátok a harsona hangját, riadjon az egész nép nagy riadással; és akkor összedől a város fala a helyén, és felvonul a nép, kiki maga előtt.

6. És szólította Józua, Nún fia, a papokat és mondta nekik: Vigyétek a szövetség ládáját; hét pap pedig vigyen hét harsonát, kosszarvat, az Örökkévaló ládája előtt. **7.** Erre szólt a néphez: Vonuljatok és kerüljétek meg a várost, a fegyveres csapat pedig vonuljon az Örökkévaló ládája előtt. **8.** És volt, amint szólt Józua a néphez, a hét pap, vivén hét harsonát, kosszarvat, az Örökkévaló előtt, vonult és fújták a harsonákat, míg az Örökkévaló szövetségének ládája utánuk ment. **9.** S a fegyveres csapat ment a harsonákat fúvó papok előtt, míg az utócsapat a láda után ment, mentek és fújták a harsonákat. **10.** A népnek pedig parancsolta Józua, mondván: Ne riadjatok, ne hallassátok hangotokat és ne jöjjen ki szátokból egy szó sem azon napig, melyen mondom nektek: riadjatok, akkor riadjatok.

11. És megkerülte az Örökkévaló ládája a várost, körüljárván egyszer; erre bementek a táborba és megháltak a táborban. **12.** Fölkelt Józua kora reggel, és vitték a papok az Örökkévaló ládáját. **13.** S hét pap vitt hét harsonát, kosszarvat, az Örökkévaló ládája előtt, folyton menve és fújva a harsonákkal; a fegyveres csapat pedig előttük ment, míg az utócsapat az Örökkévaló ládája után ment: mentek és fújták a harsonákat. **14.** És megkerülték a várost a második napon egyszer és visszatértek a táborba; így tettek hat napon át.

15. S volt a hetedik napon, fölkeltek a hajnal feljöttekor és megkerülték a várost ugyanezen rend szerint hétszer; csupán aznap kerülték meg a várost hétszer.

Fosztogatás, zsákmányolás tilalma

16. És volt, hetedszer, fújták a papok a harsonákat; akkor így szólt Józsuá a néphez: Riadjatok, mert nektek adta az Örökkévaló a várost. 17. És legyen a város örökszentség, az meg mind ami benne van, az Örökkévalónak; csak Rácháb, a parázna nő, maradjon életben, ő és mindenki, a ki vele van a házban, mivel elrejtette a követeket, kiket küldöttünk. 18. Csakhogy ti óvjátok magatokat az örökszentségtől, nehogy, miután megszenteltétek, vegyetek az örökszentségből és tennétek Izraél táborát örökszentséggé és megzavarnátok azt. 19. S minden ezüst és arany, réz- és vasedények – szent az az Örökkévalónak: az Örökkévaló kincstárába jusson.

20. És riadott a nép és fújták a harsonákat; és történt, amint meghallotta a nép a harsona hangját, riadott a nép nagy riadással, összedőlt a fal a helyén és felment a nép a városba, kiki maga előtt és így bevették a várost. 21. És elpusztítottak mindent, mi a városban volt, férfitől asszonyig, ifjútól vénig, meg ökröt, juhot és szamarat a kard élével.

Ráchábot és családját megmentik

22. Azon két embernek pedig, a kik kikémlelték az országot, azt mondta Józsuá: Menjetek be a parázna asszony házába és vezessétek ki onnan az asszonyt és mindenkit, a ki az övé, amint megesküdtetek neki. 23. És bementek az ifjak, a kémek, és kivezették Ráchábot, meg atyját és anyját, testvéreit és mindenkit, a ki az övé, mind a családbelieit kivezették és ott hagyták Izraél táborán kívül. 24. A várost pedig elégették tűzben és mindent, ami benne volt; csak az ezüstöt és aranyat, a réz- és vasedényeket adták az Örökkévaló házának kincstárába. 25. Ráchábot pedig, a parázna nőt, meg atyja házába és mindenkit, a ki az övé, életben hagyta Józsuá – és lakott Izraél között mind a mai napig – mivel elrejtette a követeket, kiket küldött Józsuá, hogy Jerichót kikémleljék.

Átok arra, aki Jerichót újjáépíti

26. Esküt tett Józsuá abban az időben, mondván: Átkozott a férfi az Örökkévaló színe előtt, a ki fölkel és fölépíti ezt a várost, Jerichót; elsőszülöttjével rakja le alapját, legifjabbikával állítsa föl kapuit.

27. És volt az Örökkévaló Józsuával, és híre volt az egész földön.

7. fejezet

A zsákmánytilalom megszegése

1. És elkövettek Izraél fiai hűtlenséget az örökszentségen; vett ugyanis Ákhán, Karmi fia, Zabdi fia, Zérach fia, Jehúda törzséből, az örökszentségből; és föllobbant az Örökkévaló haragja Izraél fiai ellen.

Izraél veresége Áj előtt

2. Küldött Józsuá embereket Jerichóból Ájba, mely Bét-Áven mellett Bét-Éltől keletre van, és szólt hozzájuk, mondván: Menjetek föl és kémleljétek ki az országot. S fölmentek az emberek és kikémlelték Ájt. 3. Visszatértek Józsuához s szóltak hozzá: Ne menjen föl az egész nép; mintegy kétezer ember vagy háromezer ember menjen föl, hogy megverjék Ájt: ne fáraszd oda az egész népet, mert kevesen vannak azok. 4. Ekkor fölment oda a nép közül mintegy háromezer ember, de megfutamodtak Áj emberei előtt. 5. S megöltek közülök Áj emberei vagy harminchat embert s üldözték őket a kapu előtt Sebárimig, és megverték őket a hegylejtőn. Erre elolvadt a nép szíve és vízzé lett.

6. És megszaggatta Józsuá a ruháit és arcával a földre borult az Örökkévaló ládája előtt egész estig, ő meg Izraél vénei; és port hintettek a fejükre. 7. És szólt Józsuá: Jaj, Uram, Örökkévaló, miért is vezetted át e népet a Jordánon, hogy minket az emóri kezébe adj, a mi megsemmisítésünkre? Vajha úgy akartuk és maradtunk volna a Jordánon túl! 8. Kérlek, Uram, mit mondhatok, minekutána Izraél hátat fordított ellenségei előtt. 9. Meghallja majd a kanaáni meg mind az ország lakói és körülvesznek minket s kiirtják nevünket a földről – és majd mit teszel a te nagy nevedért?

A vereség oka: Ákhán bűne

10. És szólt az Örökkévaló Józsuához: Kelj föl, minek is borulsz arcodra? 11. Vétkezett Izraél, meg is szegték szövetségemet, melyet nekik parancsoltam, vettek is az örökszentségből, loptak is, le is tagadták, el is tették holmijaik közé. 12. Nem fognak tehát Izraél fiai megállhatni ellenségeik előtt, háttal fognak fordulni ellenségeik előtt, mert örökszentséggé lettek ők; nem leszek többé veletek, ha ki nem pusztítjátok az örökszentséget közületek. 13. Kelj föl, szenteld meg a népet és mondd: Szenteljétek meg magatokat holnapra; mert így szól az Örökkévaló, Izraél Istene: örökszentség van közepetted, Izraél! Nem fogsz megállhatni ellenségeid előtt, míg el nem távolítottatok az örökszentséget közepetekből. 14. Majd előléptek reggel törzseitek szerint; és léssen, azon törzs, melyet megfog az Örökkévaló, előlép családok szerint, és azon család, melyet megfog az Örökkévaló, előlép házak szerint, és azon ház, melyet megfog az Örökkévaló, előlép férfiak szerint. 15. És léssen, a ki megfogatik az örökszentséggel, azt égessék el tűzben, őt és mindent, ami az övé; mivel megszegte az Örökkévaló szövetségét és mivel aljasságot követett el Izraélben.

16. S fölkelt Józsuá kora reggel és előléptette Izraél törzsei szerint; akkor megfogatott Jehúda törzse. 17. S előléptette Jehúda családait és megfogta a Zarchi családot, s előléptette a Zarchi családot férfiak szerint, s megfogatott Zabdi. 18. S előléptette a házát férfiak szerint és megfogatott Ákhán, Karmi fia, Zabdi fia, Zérach fia, Jehúda törzséből.

19. Ekkor szólt Józsuá Ákhánhoz: Fiam, adj, kérlek, tiszteletet az Örökkévalónak, Izraél Istenének, és tégy vallomást előtte; mondd csak meg nekem, mit tettél; ne titkold el előlem. 20. Felelt Ákhán Józsuának és mondta: Valóban, én vétkeztem az Örökkévaló, Izraél Istene ellen; így meg így cselekedtem: 21. láttam a zsákmány között egy szép sineári köpenyt, meg kétszáz ezüst sékelt, meg egy arany rudat, ötven sékel a súlya, megkívántam és elvettem. S íme, el vannak rejtve sátramban a földben, az ezüst pedig alatta. 22. Erre küldött Józsuá követeket, és oda siettek a sátorba; s íme el van rejtve a sátrában, az ezüst pedig alatta. 23. Elvették a sátorból, bevitték Józsuához és mind az Izraél fiaihoz és odatették az Örökkévaló elé.

A bűnös megtalálása és bűnhődése

24. Akkor vette Józsuá Ákhánt, Zérach fiát, meg az ezüstöt, a köpenyt s az arany rudat, meg fiait és leányait, meg ökrét, szamarát és juhait, sátrát és mindent ami az övé – s egész Izraél vele volt; s fölvezették őket Ákhór völgyébe. 25. És mondta Józsuá: Mennyire megzavartál minket! Zavarjon meg téged is az Örökkévaló e napon! Erre megkövezte őt egész Izraél kövel, elégették azokat tűzben és megkövezték őket kövekkel. 26. S fölhánytak rája nagy köhalmazt, mind e mai napig; s megtért az Örökkévaló föllobbant haragjától. Ezért nevezték el ama helyet Ákhór völgyének mind e mai napig.

8. fejezet

Áj bevétele

1. És szólt az Örökkévaló Józsuához: Ne félj s ne rettegj; vedd magaddal az egész hadnépet, kelj föl, vonulj Áj felé. Lásd, kezedbe adtam Áj királyát meg népét s városát és országát. 2. Tégy Ájjal és királyával, amint tettél Jerichóval és királyával; csak zsákmányát és marháját vegyétek prédául magatoknak. Helyezz el lecsapatot a város ellen annak mögötté.

3. És fölkelt Józsuá meg az összes hadnép, hogy vonuljon Áj ellen, és kiválasztott Józsuá harmincezer embert, derék vitézeket, s elküldötte őket éjjel. **4.** S megparancsolta nekik, mondván: Lássátok, ti lesben álltok a város ellen, a város mögött, ne távozzatok nagyon a várostól; és legyetek mindnyájan készen. **5.** Magam pedig s az egész nép, mely velem van, közeledni fogunk a városhoz; és leszen, midőn kijönnek elénk, mint első ízben, akkor megfutamodunk előttük; **6.** majd kijönnek utánunk, míg el nem szakasztottuk őket a várostól – mert azt fogják mondani, megfutamodnak előttünk, mint első ízben – s mi megfutamodunk előttük. **7.** Ti pedig majd fölkeltek a lesből és elfoglaljátok a várost, s kezetekbe adja az Örökkévaló, a ti Istenetek. **8.** És leszen, amint beveszitek a várost, gyújtátok föl a várost tűzben, az Örökkévaló igéje szerint cselekedjete; lássátok, megparancsoltam nektek. **9.** Elküldte őket Józsuá, és elmentek a leshelyre, és maradtak Bét-Él és Áj között, Ájtól nyugatra. S meghált Józsuá azon éjjel a nép közepében.

10. Józsuá fölkelt kora reggel és megszámlálta a népet; s fölment ő meg Izraél vénei a nép élén Áj felé. **11.** S az egész hadnép, mely vele volt, fölment, és közeledve oda értek a várossal szemben; és táboroztak Ájtól északra – a völgy pedig közte és Áj közt. **12.** Vett mintegy ötezer embert és elhelyezte őket lescapatnak Bét-Él és Áj között, Ájtól nyugatra. **13.** S elhelyezték a népet, az egész tábor, mely a várostól északra volt, meg végsapatát a várostól nyugotra. És ment Józsuá azon éjjel a völgy közepébe.

14. S volt, midőn ezt látta Áj királya, siettek, korán fölkeltek és kivonultak a város emberei Izraél elébe a harcra – ő és egész népe – a kijelölt helyre a síkság előtt; de ő nem tudta, hogy lescapat van ellene a város mögött. **15.** S megverették magukat Józsuá meg egész Izraél előttük és megfutamodtak a pusztára. **16.** Erre összegyűlt az egész nép, mely Ájban volt, hogy üldözze őket; üldözték Józsuát és elszakadtak a várostól. **17.** S nem maradt vissza senki Ájban és Bét-Élben, ki nem vonult volna ki Izraél után; nyitva hagyták a várost és üldözték Izraélt.

18. Ekkor szólt az Örökkévaló Józsuához: Nyújtsd ki a kezeden levő lándzsát Áj felé, mert kezeden adom. És kinyújtotta Józsuá a kezében levő lándzsát a város felé. **19.** A lescapat hamar fölkelt helyéből, s futottak, amint kinyújtotta a kezét s bementek a városba és elfoglalták; siettek és fölgyújtották a várost tűzben. **20.** Akkor megfordultak Áj emberei hátra felé s látták, íme fölszáll a város füstje ég felé, és nem volt bennük erő, hogy megfutamodjanak, se ide, se oda; a nép pedig, mely a pusztának futott volt, visszafordult az üldöző ellen. **21.** Józsuá ugyanis és az egész Izraél látták, hogy elfoglalta a lescapat a várost és hogy fölszállt a város füstje, visszatértek tehát és megverték Áj embereit. **22.** Amazok kijöttek volt eléjükbe a városból s így közepébe kerültek Izraélnek – ezek innen, azok onnan; megverték őket, úgy, hogy nem hagytak közülök sem maradót, sem menekvőt. **23.** Áj királyát pedig élve fogták el és odavezették Józsuához.

A város sorsa ugyanaz, mint Jerichóé

24. És volt, midőn Izraél végzett azzal, hogy megölje Ájnak mind a lakóit, a mezőn, a pusztában, amelyben őket üldözték, és elestek valamennyien a kard élével, míg végük lett – akkor visszatért egész Izraél Ájba és megverték azt a kard élével. **25.** Voltak pedig mind az aznap elesettek, férfitől nőig, tizenkétezeren – Ájnak emberei mind. **26.** Józsuá pedig nem húzta vissza kezét, melyet kinyújtott a lándzsával, míg el nem pusztította Áj minden lakóit. **27.** Csupán a barmot és ama városnak zsákmányát vette prédául magának Izraél, az Örökkévaló igéje szerint, melyet parancsolt Józsuának. **28.** És elégette Józsuá Ájt és tette örök rommá, pusztasággá, mind e mai napig. **29.** Áj királyát pedig felakasztatta a fára estidejéig; s naplementekor parancsolta Józsuá s levették hulláját a fáról, és dobták a város kapujának bejárata elé és fölhánytak rája nagy köhalmazt, mind e mai napig.

Oltár és a tan felolvasása az Ébál hegyén

30. Akkor épített Józsuá oltárt az Örökkévalónak, Izraél Istenének, Ébál hegyén. **31.** Miként megparancsolta Mózes, az Örökkévaló szolgája Izraél fiainak, amint írva van Mózes tanának könyvében: oltárt, ép kövekből, melyekre nem emeltek vasat – és hoztak rajta égőáldozatokat az

Örökkévalónak és vágta békeáldozatokat. **32.** És ráírta ott a kövekre Mózes tanának másolatát, amelyet írt Izraél fiai elé. **33.** Egész Izraél pedig, vénei, felügyelői és bírái álltak innen is, onnan is a ládánál, szemben a levita papokkal az Örökkévaló ládájának vivőivel, mind jövevény, mind honos: egyik fele a Gerizím hegy irányában, másik fele az Ébál hegy irányában – amint megparancsolta Mózes, az Örökkévaló szolgája, hogy először áldják meg a népet, Izraélt. **34.** Aztán fölolvasta mind a tan ígét: az áldást és az átkot, egészen amint írva van a tan könyvében; **35.** nem volt ige mindabból, amit parancsolt Mózes, melyet Józua föl nem olvasott volna Izraél egész gyülekezete, meg az asszonyok és a gyermekek, meg a köztük járó jövevény előtt.

9. fejezet

Szövetkezés Izraél ellen

1. Volt pedig, midőn meghallották mind a királyok a Jordánon innen, a hegységben, az alföldön és a nagy tenger egész mellékén a Libánon felé: a chitti, az emóri, a kanaáni, a perizzi, a chivvi és a jebúsi – **2.** összegyülekeztek együvé, hogy harcoljanak egy értelemmel Józua és Izraél ellen.

A gibeonbeliek csele

3. Gibeón lakói pedig hallották, mit tett Józua Jerichóval és Ájjal. **4.** Cselekedtek tehát ők is ravaszsággal: mentek és tették magukat követeknek; szereztek ugyanis kopott zsákokat szamaraikra, meg kopott boros tömlőket, repedteket és összefoltozottakat. **5.** Kopott és megfoltos sarúk lábaikon, megkopott ruhák ő rajtuk; minden ételmi kenyérük pedig elszáradt, morzsákká lett.

6. Elmentek Józsuához a táborba Gilgálba; és szóltak hozzá és Izraél emberéhez: Messze földről jöttünk, most pedig kössetek velünk szövetséget. **7.** Erre így szólt Izraél embere a chivvihez: Hátha közepettem lakol, miképpen kössek veled szövetséget? **8.** Mondták Józsuának: Szolgáid vagyunk! S mondta nekik Józua: Kik vagytok és honnan jöttök? **9.** Mondták neki: Nagyon messze földről jöttünk a te szolgáid, az Örökkévalónak, Istenednek nevéért, mert hallottuk hírét és mindent, amit tett Egyiptomban, **10.** és mindazt, amit tett a Jordánon túli emórinak két királyával: Szíchóonnal, Chesbón királyával, és Óggal, Básán királyával, a ki Astarótban volt. **11.** És szóltak hozzánk véneink és mind az országunk lakói, mondván: Vegyetek kezetekbe ételmet az útra, s menjetek elejükbe; így szóljatok hozzájuk: szolgáitok vagyunk, most pedig kössetek velünk szövetséget. **12.** Ez ami kenyérünk – melegen vettük étellemnek magunknak házainkból, amely napon elindultunk, hogy hozzátok menjünk, és most, íme elszáradt és morzsákká lett. **13.** Ezek a boros tömlők pedig, melyeket údonan töltöttünk meg, íme megrepedeztek; ezek a mi ruháink és saruink pedig elkoptak az igen nagy út miatt. **14.** Erre vettek az emberek ételmükből és az Örökkévaló száját nem kérdezték meg. **15.** És szerzett velük Józua békét, kötött velük szövetséget, hogy életben hagyja őket és megesküdtek nekik a község fejedelmei.

16. Történt pedig három nap multán, miután szövetséget kötöttek velük, meghallották, hogy közeléből valók ők és közepette laknak. **17.** Elindultak Izraél fiai és városaikhoz értek a harmadik napon; városaik pedig Gibeón, Kefíra, Beérót és Kirjat-Jeárim. **18.** S nem verték meg őket Izraél fiai, mert megesküdtek nekik a község fejedelmei az Örökkévalóra, Izraél Istenére; és zúgolódt az egész község a fejedelmek ellen. **19.** Erre mondták mind a fejedelmek az egész községnek: Mi megesküdtünk nekik az Örökkévalóra, Izraél Istenére, most tehát nem nyúlhatunk hozzájuk. **20.** Ezt tesszük majd velük és életben hagyjuk őket, hogy ne legyen harag rajtuk az eskü miatt, melyet esküdtünk nekik. **21.** És szóltak hozzájuk a fejedelmek: hadd éljenek. S lettek favágók és vízmerítők az egész község számára, amiképpen kimondták róluk a fejedelmek.

A gibeoniakat szolgáltra vetik

22. És hívatta őket Józua és beszélt hozzájuk, mondván: Miért csaltatok meg minket, mondván: messzire valók vagyunk tőletek nagyon, holott közepettünk laktok. **23.** Most tehát átkozottak legyetek;

meg ne szűnjék közületek szolga, favágó és vízmerítő, Istenem háza számára. **24.** Feleltek Józsuának és mondták: Mivelhogy tudtukra jött szolgálóidnak, hogy megparancsolta az Örökkévaló, a te Istened szolgálójának, Mózesnek, hogy ha nektek adja az egész országot, elpusztítja előleket mind az ország lakóit: féltettük tehát nagyon lelkeinket tőletek és tettük ezt a dolgot; **25.** most pedig íme kezekben vagyunk; amint jó és helyes szemeidben, hogy tégy velünk, a szerint tégy. **26.** És tett velük akképpen; így megmentette őket Izraél fiai kezéből, hogy meg nem ölték. **27.** És odaadta őket Józsuá az azon a napon favágókul és vízmerítőkül a község számára és az Örökkévaló oltárának számára mind e mai napig, azon helyre, melyet ki fog választani.

10. fejezet

Győzelmes csata Gibeonnál

1. Volt pedig, midőn hallotta Adóni-Cédek, Jeruzsálem királya, hogy Józsuá bevette Ájt és elpusztította – amint tett Jerichóval és királyával, úgy tett Ájjal és királyával – és hogy békét kötöttek Gibeón lakói Izraéllal és közepettük maradtak: **2.** akkor nagyon féltek, mert nagy város volt Gibeón, mint bármelyike a királyvárosoknak s mert nagyobb volt Ájnál s mind az emberei vitézek. **3.** Akkor küldött Adóni-Cédek, Jeruzsálem királya, Hókámhoz, Chebrón királyához, Pireámhoz, Jarmút királyához, Jáfiához, Lákhis királyához és Debírhez, Eglón királyához, mondván: **4.** Jöjjetek föl hozzám, és segítsetek engem, hogy megverjük Gibeónt, mert békét kötött Józsuával és Izraél fiaival. **5.** Erre gyülekezett és fölment az emóri öt királya: Jeruzsálem királya, Chebrón királya, Jarmút királya, Lákhis királya, Eglón királya, ők meg egész táboruk; táboroztak Gibeón ellen és harcoltak ellene.

6. Ekkor küldtek Gibeón emberei Józsuához a táborba Gilgálba, mondván: Ne vedd le kezeidet szolgálóidról; jöjj fel hamar, szabadíts föl minket és segíts, mert ellenünk gyülekeztek mind a hegyekben lakó emórinak királyai.

7. S fölment Józsuá Gilgálból, ő és az egész hadnép vele és mind a derék vitézek. **8.** És szólt az Örökkévaló Józsuához: Ne félj tőlük, mert kezembe adtam őket; nem fog megállani senki közülük előtted. **9.** És reájuk csapott Józsuá hirtelen; egész éjjel vonult fel Gilgálból.

10. És megzavarta őket az Örökkévaló Izraél előtt: megverte őket nagy vereséggel Gibeónban; üldözte őket Bét-Chóron hágója felé és megverte Azékáig és Makkédáig. **11.** És történt, mikor megfutamodtak Izraél elől – épen Bét-Chóron hegylejtőjén voltak – az Örökkévaló hullatott reájuk nagy köveket az égről, Azékáig és meghaltak; számosabbak azok, kik meghaltak a jégeső kövei által, azoknál, a kiket megöltek Izraél fiai karddal.

12. Akkor beszélt Józsuá az Örökkévalóhoz, amely napon az Örökkévaló Izraél fiai elé adta az emórit, és így szólt Izraél szemei előtt: Nap, Gibeónban várj, s hold, Ajjálón völgyében! **13.** És várt a nap és a hold megállott, míg a nemzet bosszút nem áll ellenségein. – Nemde meg van írva az Igazak könyvében. – Megállt a nap az ég közepén és nem sietett lemenni majd teljes egy napig. **14.** És nem volt olyan nap mint amaz, sem annak előtte, sem annak utána, hogy hallgatna az Örökkévaló ember szavára; mert az Örökkévaló harcolt Izraélért. **15.** S visszatért Józsuá, és egész Izraél ő vele a táborba, Gilgálba.

16. Megfutamodott amaz öt király és elrejtöztek a barlangban Makkédában. **17.** S jelentették Józsuának, mondván: Megtaláltatott az öt király elrejtözve a barlangban Makkédában. **18.** És mondta Józsuá: Gördítsetek nagy köveket a barlang szájára és rendeljete melléje embereket, hogy őrizzék őket. **19.** Ti pedig meg ne álljatok, üldözzétek ellenségeiteket és vágjátok le a hátul levőket; ne engedjétek őket városaikba jutni, mert kezetekbe adta őket az Örökkévaló, a ti Istenetek.

20. És volt, midőn végzett Józsuá meg Izraél fiai azzal, hogy megverjék őket igen nagy vereséggel, amíg végük lett – menekülők pedig menekültek közülük és bejutottak az erősített városokba – **21.**

akkor visszatért az egész nép a táborba Józsuához, Makkédába békében; nem öltötte ki Izraél fiai közül egy ellen sem a nyelvét senki.

22. És mondta Józsuá: Nyissátok föl a barlang száját, vezessétek ki hozzám ezt az öt királyt a barlangból. **23.** És így tettek, kivezeték hozzá ezt az öt királyt a barlangból: Jeruzsálem királyát, Chebrón királyát, Jarmút királyát, Lákhis királyát, Eglón királyát. **24.** És volt, amint kivezeték a királyokat Józsuához, szólította Józsuá Izraél minden emberét és mondta a harcosok vezéreinek, a kik vele mentek: Közeledjétek, tegyétek lábatokat e királyok nyakára. Közeledtek és nyakukra tették lábukat. **25.** És szólt hozzájuk Józsuá: Ne féljétek és ne rettegjétek; legyetek erősek és bátrak, mert így fog tenni az Örökkévaló mind az ellenségeitekkel, a kikkel ti harcoltok. **26.** S azután megverte és megölte őket Józsuá, és felakasztatta öt fára; és maradtak fölakasztva a fákon estig. **27.** Volt pedig naplementekor, megparancsolta Józsuá és levették őket a fákról és dobták a barlangba, a hol elrejtöztek volt és raktak nagy köveket a barlang szájára egészen a mai napig.

Az ország déli részének elfoglalása

28. Makkédát pedig bevette Józsuá azon a napon, megverte azt a kard élével meg királyát – elpusztítván őket – és mind a lelket, mely benne volt, nem hagyott menekülőt; úgy tett Makkéda királyával, amint tett Jerichó királyával.

29. És vonult Józsuá és egész Izraél ő vele Makkédából Libnába és harcolt Libna ellen. **30.** És adta az Örökkévaló azt is Izraél kezébe, meg a királyát, és megverte a kard élével és mind a lelket, mely benne volt, nem hagyott benne menekülőt; úgy tett királyával, amint tett Jerichó királyával.

31. S vonult Józsuá és egész Izraél ő vele Libnából Lákhisba; táborozott ellene és harcolt vele. **32.** És adta az Örökkévaló Lákhist Izraél kezébe, bevette azt a második napon és megverte a kard élével és mind a lelket, mely benne volt; mind a szerint, amint tett Libnával. **33.** Akkor fölvonult Hórám, Gézer királya, hogy segítse Lákhist, de megverte őt Józsuá meg népét, míg nem hagyott közüle menekülőt.

34. Erre vonult Józsuá és egész Izraél ő vele Lákhisból Eglónba; táboroztak ellene és harcoltak ellene. **35.** Bevették azt azon a napon és megverték a kard élével, mind a lelket pedig, mely benne volt, elpusztította azon a napon; mind a szerint, amint tett Lákhisal.

36. S fölvonult Józsuá és egész Izraél ő vele Eglónból Chebrónba, és harcoltak ellene. **37.** Bevették azt és megverték a kard élével, meg királyát és mind a városait és mind a lelket, mely benne volt, nem hagyott menekülőt, mind a szerint, amint tett Eglónnal; elpusztította azt és mind a lelket, mely benne volt.

38. Ekkor visszatért Józsuá és egész Izraél ő vele Debír felé és harcolt ellene. **39.** Bevette azt, meg királyát és mind a városait, megverték azokat a kard élével és elpusztították mind a lelket, mely benne volt, nem hagyott menekülőt; amint tett Chebrónnal, úgy tett Debírral és királyával és amint tett Libnával és királyával.

40. Megverte Józsuá az egész országot; a hegységet, a délvidéket, az alföldet, a lejtőket meg mind a királyait, nem hagyott menekülőt; mind a lelket pedig elpusztította, amint megparancsolta az Örökkévaló, Izraél Istene. **41.** Megverte őket Józsuá Kádés-Barneától Azzáig, meg Gósen egész földjét Gibeónig. **42.** S mind e királyokat és országokat elfoglalta Józsuá egyszerre, mert az Örökkévaló, Izraél Istene, harcolt Izraélért. **43.** Ekkor visszatért Józsuá és egész Izraél ő vele a táborba, Gilgálba.

11. fejezet

A Mérómi győzelem

1. És volt, amint meghallotta Jábín, Chácór királya, küldött Jóbábhöz, Mádón királyához és Simrón királyához és Akhsáf királyához, **2.** meg a királyokhoz, kik észak felől voltak, a hegységben és a síkságon délre Kinneróttól és az alföldön és Dór magaslatain nyugatról; **3.** a kanaánihoz keletről és nyugatról és az emórihoz, a chittihoz, a perizzihez és a jebúszihoz a hegységen, meg a chivvihez a Chermón alján, Micpa vidékén. **4.** Kivonultak ők és egész táboruk velük, sok nép, mint a tenger partján levő fővény sokaságra; meg ló és szekérhad igen sok. **5.** Összetalálkoztak mind e királyok, odajöttek és táboroztak együtt a Méróm vize mellett, hogy harcoljanak Izraéllal.

6. És szólt az Örökkévaló Józsuához: Ne félj tőlük, mert holnap ilyenkor oda adom mindnyájukat elesetten Izraél elé; lovaikat bénítsd meg és szekereiket égesd el tűzben. **7.** És rajtuk ütött Józsua és az egész hadnép ő vele hirtelen a Méróm vize mellett és rájuk rontottak. **8.** És adta őket az Örökkévaló Izraél kezébe, megverték és üldözték őket a nagy Cidónig és Miszrefót-Májimig és Micpe völgyéig kelet felé; megverték őket, míg nem hagytak közülök menekülőt. **9.** És tett velük Józsua, amint mondta neki az Örökkévaló: lovaikat megbénította és szekereiket elégette tűzben.

Az ország északi városok elfoglalása

10. S visszatért Józsua abban az időben és bevette Chácórt, királyát pedig megölte karddal; mert Chácór az előtt feje volt mind e királyságoknak. **11.** És megverték mind a lelket, mely benne volt, elpusztítva a kard élével, nem maradt meg egy lélek sem; Chácórt pedig elégette tűzben. **12.** S e királyoknak mind a városait, meg mind a királyaikat elfoglalta Józsua és megverte, a kard élével elpusztította őket; amint parancsolta Mózes, az Örökkévaló szolgája. **13.** Csakhogy mind a városokat, melyek magas helyükön álltak, nem égette el Izraél, kivéve Chácórt, egyedül azt égette el Józsua. **14.** E városok egész zsákmányát pedig és a barmot prédául vették maguknak Izraél fiai; csak mind az embert ölték meg a kard élével, míg ki nem irtották őket, nem hagytak meg egy lelket sem. **15.** Amint megparancsolta az Örökkévaló szolgájának, Mózesnek, úgy parancsolta meg Mózes Józsuának; úgy is tett Józsua, nem mellőzött egy dolgot sem mindabból, mit megparancsolt az Örökkévaló Mózesnek.

16. Elfoglalta Józsua ezt az egész országot: a hegységet és az egész Délvidéket, Gósen egész országát, az alföldet és a síkságot, meg Izraél hegységét és az alföldjét – **17.** a kopár hegységtől, mely felhúzódik Széirig, egészen Báal-Gádig a Libánon völgyében a Chermón hegye alján; és mind a királyaikat elfoglalta, megverte és megölte őket. **18.** Sok ideig viselt Józsua háborút mind e királyokkal. **19.** Nem volt város, mely békét kötött volna Izraél fiaival, kivéve a chivvit, Gibeón lakóit; mindet elfoglalták háborúban. **20.** Mert az Örökkévalótól volt az, hogy megkeményítette szívüket az Izraéllal való háborúra, azért hogy elpusztítsa őket úgy, hogy ne legyen számukra könyörület, bizony azért, hogy kiirtsa őket, amint megparancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

21. És elment Józsua azon időben és kiirtotta az Anákímokat a hegységből: Chebrónból, Debírből, Anábból s Jehúda egész hegységéből, meg Izraél egész hegységéből; városaikkal együtt pusztította el őket Józsua. **22.** Nem maradtak meg Anákímok Izraél fiai országában; csak Azzában, Gátban és Asdódban maradtak hátra. **23.** Elfoglalta Józsua az egész országot, mind a szerint, amint szólt az Örökkévaló Mózeshez; és adta azt Józsua örökségül Izraélnek törzseikre való fölosztásaik szerint. Az ország pedig megnyugodott a háborútól.

Összefoglalás

12. fejezet

A Jordántól keletre legyőzött királyok

1. Ezek az ország királyai, a kiket megverték Izraél fiai, és elfoglalták országukat a Jordánon túl napkeletről...

A Jordánon innen legyőzött királyok

7. Ezek pedig az ország királyai, a kiket megvert Józsuá meg Izraél fiai a Jordánon innen nyugatról...

13. fejezet

Az el nem foglalt területek

1. Józsuá öreg lett, előre haladt a korban; ekkor szólt hozzá az Örökkévaló: Te öreg lettél, előre haladtál a korban, az országból pedig igen sok maradt elfoglalásra. 2. Ez ami az országból megmaradt:... 7. Most pedig oszd fel ezt az országot birtokul a kilenc törzsnek és Menasse fél törzsének.

A Jordánon túli terület felosztása

8. Vele a Reúbéni és a Gádi elvették birtokukat, melyet adott nekik Mózes a Jordánon túl keletről, amiképpen adta nekik Mózes, az Örökkévaló szolgája:...

14. fejezet

A Jordánon inneni terület felosztása

1. Ez pedig az, amit birtokul kaptak Izraél fiai Kanaán országában, amit birtokba adtak nekik Eleázár, a pap, és Józsuá Nún fia, meg az atyai házak fejei, Izraél fiai törzseiben; 2. sors útján való birtokul nekik, amint parancsolta az Örökkévaló Mózes által a kilenc és fél törzs számára. 3. Mert oda adta Mózes a két és fél törzs birtokát a Jordánon túl, a levitáknak pedig nem adott birtokot közöttük – 4. mert József fiaiból két törzs volt: Menasse és Efraim – s nem adtak a levitáknak osztályrészt az országban, hanem városokat lakásra és közlegelőiket jószáguk és birtokuk számára. 5. Amint megparancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy cselekedtek Izraél fiai, és fölosztották az országot.

Káléb része (I)

6. Ekkor oda léptek Jehúda fiai Józsuához Gilgálban és szólt hozzá Káléb, Jefunne fia, a kenizsi: Te ismered az ígét, melyet szólt az Örökkévaló Mózeshez, az Isten emberéhez felőlem és felőled Kádés-Barneában. 7. Negyven éves voltam, mikor küldött engem Mózes, az Örökkévaló szolgája Kádés-Barneából, hogy kikémleljem az országot; és hoztam neki választ, amint szívemben volt. 8. Testvéreim pedig, kik velem fölmentek volt, elcsüggesztették a nép szívét, én meg teljesen jártam az Örökkévaló, Istenem után. 9. S megesküdték Mózes ama napon, mondván: bizony, a föld, melyre lépett a lábad, tied legyen birtokul és fiaidé örökre, mert teljesen jártál az Örökkévaló, Istenem után. 10. Most tehát, íme életben hagyott engem az Örökkévaló, amint szólt, immár negyvenöt éve, amióta kimondta az Örökkévaló ezt a ígét Mózesnek, midőn a pusztában járt Izraél; s most íme nyolcvanöt éves vagyok ma. 11. Oly erős vagyok még ma, mint azon napon, melyen kiküldött engem Mózes; amilyen volt az erőm akkor, olyan az erőm most is a harcra, meg kivonulásra és bevonulásra. 12. Most tehát add nekem ezt a hegységet, amelyről szólt az Örökkévaló ama napon – hisz te hallottad ama

napon – mert Anákímok vannak ott, meg nagy erősített városok, talán velem van az Örökkévaló s kiűzöm őket, amint szolt az Örökkévaló.

13. Akkor megáldotta őt Józsuá és adta Kálébnak, Jefunné fiának, Chebrónt birtokul. **14.** Azért lett Chebrón a kenizsi Kálébnak, Jefunne fiának birtokul mind e mai napig, mivelhogy teljesen járt az Örökkévaló, Izraél Istene után. **15.** Chebrón neve pedig azelőtt Kirjat-Arbá; ez volt a legnagyobb ember az Anákímok közt.

Az ország pedig megnyugodott a háborútól.

15. fejezet

Jehúda öröksége

1. És jutott a sors Jehúda fiai törzsének családjaik szerint...

Káléb része (II)

13. Kálébnak, Jefunne fiának pedig adta osztályrészül Jehúda fiai között, az Örökkévaló parancsa szerint Józsuának: Kirjat-Arbát – ez volt Anák atyja – azaz Chebrónt. **14.** És kiűzte onnan Káléb Anák három fiát: Sésajt, Achímánt és Talmajt, Anák szülöttjeit. **15.** S fölment onnan Debír lakói ellen; Debír neve pedig azelőtt Kirjat-Széfer. **16.** S mondta Káléb: a ki megveri Kirjat-Széfert és beveszi, annak oda adom leányomat, Akhszát nőül. **17.** És bevette Otniél, Kenáz fia, Káléb testvére: és oda adta neki leányát, Akhszát nőül. **18.** S történt, mikor oda jött, rábeszélte, hogy kérjen atyjától mezőt; és lesiklott a számról. És mondta neki Káléb: Mi lelt? **19.** Mondta: Adj nekem áldást, mert a délvidéki földre adtál engem, adjál hát vízkútföket. Erre adta neki a felső kútföket és az alsó kútföket.

Jehúda városai

20. Ez Jehúda fiai törzsének birtoka családjaik szerint...

63. A jebúsít azonban, Jeruzsálem lakóit, nem birták kiűzni Jehúda fiai; így maradt a jebúszi Jehúda fiaival Jeruzsálemben mind e mai napig.

16. fejezet

József fiai része

1. És kijött a sors József fiai számára a jerichói Jordántól...

10. De nem üzték ki a kanaánit, a ki Gézerben lakik; így maradt a kanaáni Efraim között mind e mai napig és alattvalóvá lett.

17. fejezet

Menasse öröksége

1. És jutott a sors Menasse törzsének – ő ugyanis József elsőszülöttje – Mákhírnak, Menasse elsőszülöttjének, Gileád atyjának – ő ugyanis harcias ember volt – s övé lett Gileád és Básán. **2.** És jutott Menasse többi fiainak családjaik szerint: Abiézer fiainak, Chélek fiainak, Aszriél fiainak, Sékhem fiainak, Chéfer fiainak, és Semídá fiainak; ezek Menasse József fiának fiai a férfiak, családjaik szerint.

Celofchád leányai

3. Celofchádnak pedig Chéfer fiának, a ki Gileád fia, ez Mákhir fia, ez Menasse fia, nem voltak fiai, hanem leányai; és ezek a leányainak nevei: Machla, Nóa, Chogla, Milka és Tirca. **4.** Oda léptek Eleázár, a pap elé és Józsuá, Nún fia elé és a fejedelmek elé, mondván: Az Örökkévaló megparancsolta Mózesnek, hogy adjon nekünk birtokot testvéreink között. Erre adott nekik az Örökkévaló parancsa szerint birtokot atyjuk testvérei között. **5.** Esett tehát Menasséra tíz rész, Gileád és Básán földjén kívül, melyek a Jordánon túl vannak; **6.** mert Menasse leányai kaptak birtokot az ő fiai között; de Gileád földje Menasse többi fiáé volt...

12. De nem bírták Menasse fiai kiűzni e városokat és belenyugodott a kanaáni, hogy maradjon ebben az országban. **13.** Volt pedig, midőn erősek lettek Izraél fiai, alattvalóvá tették a kanaánit, de kiűzni nem úzték ki.

József fiainak terjeszkedése

14. És beszéltek József fiai Józsuával, mondván: Miért adtál nekem birtokul egy sorsot és egy részt, holott én számos nép vagyok, azért hogy annyira megáldott engem az Örökkévaló. **15.** Szólt hozzájuk Józsuá: Ha számos nép vagy, menj te föl az erdőségbe és irts ott magadnak a perizzi és a Refáim országában; minthogy szűk neked az Efraim hegysége. **16.** S mondták József fiai: Nem elég nekünk a hegység; vasszekere is van valamennyi kanaáninak, ki a Völgy vidékén lakik, annak, a ki Bét-Seánban és leányvárosaiban van, meg annak, a ki Jizreél völgyében van. **17.** Szólt Józsuá József házához, Efraimhoz és Menasséhez, mondván: Számos nép vagy és nagy erőd van, ne legyen számodra egy sors; **18.** hanem hegység legyen számodra – minthogy erdőség az, irtsd azt, hogy tied legyenek végeztei; mert majd kiűzöd a kanaánit, noha vasszekere van, noha erős ő.

18. fejezet

A szentélyi sátor Sílóban

1. Egybegyűlt Izraél fiainak egész községe Sílóba és odahelyezték a találkozás sátorát; az ország meghódítva volt részükre.

Az ország többi részének összeírása

2. De maradtak Izraél fiai között, kik nem kapták meg birtokukat: hét törzs. **3.** Szólt tehát Józsuá Izraél fiaihoz: Meddig lustálkodtok, nem menvén el az országot elfoglalni, melyet adott nektek az Örökkévaló, őseitek Istene? **4.** Rendeljétek magatoknak három férfit törzsenként s elküldöm őket, hogy keljenek föl és járják be az országot és írják föl birtokuk szerint s jöjjenek hozzám. **5.** És osszátok fel magatoknak hét részre; Jehúda maradjon a maga határán délről és József háza maradjon a maga határán északról. **6.** Ti pedig írjátok föl az országot hét részben és hozzátok el nekem ide, s majd sorsot vetek nektek itt az Örökkévaló, Istenünk színe előtt. **7.** Mert a levitáknak nincsen részük közöttetek, hanem az Örökkévaló papsága az ő birtokuk; Gád pedig és Reúbén és Menasse fél törzse elvették birtokukat túl a Jordánon keletről, melyet adott nekik Mózes, az Örökkévaló szolgája.

8. S fölkeltek a férfiak és elmentek s megparancsolta Józsuá azoknak, kik elmentek fölírni az országot, mondván: Menjétek és járjátok be az országot, írjátok azt föl és térjétek vissza hozzám és itt majd vetek nektek sorsot az Örökkévaló színe előtt, Sílóban. **9.** Elmentek a férfiak, bejárták az országot és könyvbe írták városok szerint hét rész szerint; erre jöttek Józsuához a táborba, Sílóba. **10.** S vetett nekik Józsuá sorsot Sílóban az Örökkévaló színe előtt; s felosztotta Józsuá ott az országot Izraél fiainak fölosztásaik szerint.

Benjámín öröksége

11. És kikerült Benjámín fiai törzsének sorsa családjaik szerint...

19. fejezet

Simeón öröksége

1. És kijött a második sors Simeónnak, Simeón fiai törzse számára, családjaik szerint...

51. Ezek a birtokok, melyeket birtokul adtak Eleázár a pap és Józsuá Nún fia meg az atyai házak fejei Izraél fiai törzseiben sors útján Sílóban, az Örökkévaló színe előtt a találkozás sátorának bejáratán. És végeztek azzal, hogy fölösszák az országot.

20. fejezet

A menedékvárosok kijelölése

1. És szólt az Örökkévaló Józsuához, mondván: **2.** Szólj Izraél fiaihoz, mondván: jelöljétek ki magatoknak a menedékvárosokat, melyekről szóltam hozzátok Mózes által; **3.** hogy oda menekülhessen a gyilkos, a ki agyonüt valakit tévedésből, szándék nélkül; és legyenek nektek menedékül a vérbosszuló rokon ellen. **4.** Meneküljön e városok egyikébe és álljon oda a város kapujának bejáratához, s mondja el ama város véneinek fülei hallatára az ő szavait, akkor fogadják őt be magukhoz a városba s adjanak neki helyet, hogy náluk maradjon. **5.** Ha pedig üldözi őt a vérbosszuló rokon, ne szolgáltatassák ki kezébe a gyilkost, mert szándék nélkül ütötte agyon felebarátját, de ő nem gyűlölje neki tegnaptól, tegnapelőttől. **6.** Maradjon abban a városban, míg oda nem áll a község elé ítéletre, míg meg nem hal a főpap, a ki lesz ama napokban; akkor visszatér a gyilkos és megy városába és házába, azon városba, a honnan menekült.

7. Erre megszentelték Kédest Gálilban, Naftáli hegységében, Sekhémét Efraim hegységében és Kirjat-Arbát – Chebrón az – Jehúda hegységében. **8.** S a jerichói Jordánon túl, keletről kijelölték Bécert a pusztában a síkföldön, Reúbén törzséből, Rámótot Gileádban Gád törzséből és Gólant Básánban Menasse törzséből. **9.** Ezek voltak a kijelölt városok mind az Izraél fiai és a jövevény számára, a ki közöttük tartózkodik, hogy oda menekülhessen mindenki, a ki agyonütött valakit tévedésből, hogy meg ne haljon a vérbosszuló rokon keze által, míg nem állt a község elé.

21. fejezet

A leviták városai

1. S oda léptek a leviták atyai házainak fejei Eleázár paphoz és Józsuá Nún fiához, meg a törzsek atyai házainak fejeihez Izraél fiai közt. **2.** És szóltak hozzájuk Sílóban, Kanaán országában, mondván: Az Örökkévaló megparancsolta Mózes által, hogy adjanak nekünk városokat lakásra és közlegelőiket barmunk számára. **3.** Erre adták Izraél fiai a levitáknak a maguk birtokából az Örökkévaló parancsa szerint e városokat és közlegelőiket...

A felosztás befejezése

41. Adta tehát az Örökkévaló Izraélnek az egész országot, melyről megesküdött, hogy adja őseiknek; elfoglalták és laktak benne. **42.** És nyugalmat szerzett nekik az Örökkévaló köröskörül, mind a szerint, amint megesküdött őseiknek; s nem állhatott meg előttük senki, mind az ellenségeik közül, mind az ellenségeiket kezükbe adta az Örökkévaló. **43.** Nem maradt el semmi mindazon jó igéből, melyet szólt az Örökkévaló Izraél házához; mind bekövetkezett.

22. fejezet

A harmadfél törzs elbocsátása

1. Akkor hívta Józsu a Reúbénit, a Gádit és Menasse fél törzsét; **2.** és szólt hozzájuk: Ti megőriztétek mindazt, amit parancsolt nektek Mózes, az Örökkévaló szolgálja; hallgattatok szavamra mindenben, amit nektek parancsoltam. **3.** El nem hagytátok testvéreiteket immár sok idő óta mind e mai napig és megőriztétek az Örökkévaló a ti Istenetek parancsolatának őrizetét. **4.** Most pedig nyugalmat szerzett az Örökkévaló a ti Istenetek testvéreiteknek, amint szólt felőlük; most tehát forduljatok és menjetek el sátraitokba, örök birtoktok földjére, amelyet adott nektek Mózes, az Örökkévaló szolgálja, a Jordánon túl. **5.** Csakhogy vigyázzatok nagyon, hogy megtegyétek a parancsolatot és a tant, melyet parancsolt nektek Mózes, az Örökkévaló szolgálja, szeretvén az Örökkévalót, a ti Isteneteket és járván mind az ő útjaiban, megőrizvén parancsolatait és ragaszkodván hozzá és szolgálván őt egész szívetekkel és egész lelketekkel. **6.** Erre megáldotta őket Józsu, elbocsátotta őket és elmentek sátraikhoz.

7. Menasse fél törzsének Mózes adott volt Básánban, másik felének pedig adott Józsu testvéreikkel együtt a Jordánon innen nyugatról; akkor is, midőn elbocsátotta őket Józsu sátraikhoz és megáldotta, **8.** így szólt hozzájuk, mondván: Számos javakkal térjete vissza sátraitokhoz, igen sok jószággal, ezüsttel, arannyal, rézzel és vassal, meg igen sok ruhával; osszátok meg ellenségeitek zsákmányát testvéreitekkel!

Oltárépítés a Jordán mellett

9. És visszatértek és elmentek Reúbén fiai, Gád fiai és Menasse fél törzse Izraél fiaitól Sílóból, mely Kanaán országában van, hogy menjenek Gileád országába birtokuk földjére, melyet birtokul foglaltak el az Örökkévaló parancsára Mózes által. **10.** Eljutottak a Jordán tájaihoz, melyek Kanaán országában vannak és építettek ott Reúbén fiai, Gád fiai és Menasse fél törzse oltárt a Jordán mellett, nagy oltárt látásra.

11. S meghallották Izraél fiai, mondván: Íme, építették Reúbén fiai, Gád fiai és Menasse fél törzse az oltárt Kanaán országa átellenében, a Jordán tájain, Izraél fiainak oldala felé. **12.** Meghallották Izraél fiai, s egybegyűlt Izraél fiainak egész községe Sílóba, hogy vonuljanak ellenük hadba.

13. És küldték Izraél fiai Reúbén fiaikhoz, Gád fiaikhoz és Menasse fél törzséhez Gileád országába Pinechászt, Eleázár pap fiát; **14.** meg tíz fejedelmet vele, egy-egy fejedelmet atyai házanként, mind az Izraél törzseiből, mindegyik atyai házaik feje ők Izraél ezreiből. **15.** Eljutottak Reúbén fiaikhoz, Gád fiaikhoz és Menasse fél törzséhez Gileád országába; s beszéltek velük mondván: **16.** Így szólt az Örökkévalónak egész községe: Micsoda hűtelenség ez, mellyel hűtelenkedtetek Izraél Istene ellen, elfordulván ma az Örökkévalótól azzal, hogy építettetek magatoknak oltárt, hogy föllázdjatok ma az Örökkévaló ellen. **17.** Kevés-e nekünk Peór bűne, amelyből meg nem tisztultunk mind e mai napig és hogy a csapás érte az Örökkévaló községét? **18.** És ti elfordultok ma az Örökkévalótól? És lészen, ti ma föllázdtok az Örökkévaló ellen és holnap Izraél egész községére haragszik. **19.** Ámde ha tisztátalan birtoktok földje, keljetek át az Örökkévaló birtokának földjére, a hol lakozik az Örökkévaló hajléka és foglaljatok birtokot közöttünk! De az Örökkévaló ellen ne lázdjatok és ellenünk se lázdjatok föl azzal, hogy építetek magatoknak oltárt, az Örökkévaló, a mi Istenünk oltárán kívül. **20.** Nemde, Ákhán, Zérach fia hűtlenséget követett el az örökszentséggel és Izraél egész községén volt harag; ő csak egy ember volt s nem egyedül pusztult el bűnében!

21. Feleltek Reúbén fiai, Gád fiai és Menasse fél törzse és beszéltek Izraél ezrei fejével: **22.** A Hatalmas, Isten, az Örökkévaló – a Hatalmas, Isten, az Örökkévaló, ő tudja és Izraél tudja meg: ha lázadással s ha hűtlenséggel az Örökkévaló ellen – ne segít minket e napon – **23.** ha építünk magunknak oltárt, hogy elforduljunk az Örökkévalótól s ha azért, hogy azon bemutassunk égőáldozatot és lisztáldozatot s ha azért, hogy készítsünk rajta békeáldozatokat – az Örökkévaló, ő kérje számon! **24.** S ha nem valami miatt való aggodalomból tettük ezt, mondván holnap majd így

szólnak fiaitok fiainkhoz, mondván: mi közöttök az Örökkévalóhoz, Izraél Istenéhez; **25.** hiszen határu adta az Örökkévaló köztünk és köztetek, Reúbén fiai és Gád fiai, a Jordánt, nincs részetek az Örökkévalóban! Így elvonnák fiaitok fiainkat attól, hogy féljék az Örökkévalót. **26.** Mondtuk tehát: hadd tegyük ezt magunknak, hogy építsük az oltárt, nem égőáldozatnak s nem vágóáldozatnak; **27.** hanem tanú az köztünk és köztetek meg nemzedékeink között mi utánunk, hogy végezzük az Örökkévaló szolgálatát ő előtte égőáldozatainkkal, vágóáldozatainkkal és békeáldozatainkkal s ne mondják holnap fiaitok fiainknak: nincsen részetek az Örökkévalóban. **28.** Mondtuk tehát, léssen, ha majd holnap így szólnak hozzánk és nemzedékeinkhez, akkor azt mondjuk: lássátok az Örökkévaló oltárának mintáját, melyet készítették őseink, nem égőáldozatnak s nem vágóáldozatnak, hanem tanú ő köztünk és köztetek. **29.** Távol legyen tőlünk, hogy mi föllázdjunk az Örökkévaló ellen és elforduljunk ma az Örökkévalótól, építvén oltárt égőáldozatnak, lisztáldozatnak és vágóáldozatnak az Örökkévaló a mi Istenünk oltarán kívül, mely hajléka előtt vagyon.

30. Hallotta Pinechász a pap, meg a község fejedelmei és Izraél ezreinek fejei, kik vele voltak, azon szavakat, melyeket szóltak Reúbén fiai, Gád fiai és Menasse fiaihoz, s jónak tetszett szemeikben. **31.** És szólt Pinechász, Eleázár a papnak fia, Reúbén fiaihoz, Gád fiaihoz és Menasse fiaihoz: Ma megtudtuk, hogy közöttünk van az Örökkévaló, mivel nem hűtlenkedtetek az Örökkévaló ellen e hűtlenséggel; most megmentettétek Izraél fiait az Örökkévaló kezétől.

32. Erre visszatért Pinechász, Eleázár a papnak fia meg a fejedelmek Reúbén fiaitól és Gád fiaitól Gileád országából Kanaán országába Izraél fiaihoz és vittek nekik választ. **33.** És jónak tetszett a dolog Izraél fiainak szemeiben és áldották Izraél fiai Istent és nem mondták, hogy hadra vonulnak ellenük, hogy elpusztítsák az országot, melyben laktak Reúbén fiai és Gád fiai.

34. És elnevezték Reúbén fiai és Gád fiai az oltárt; mert tanú ő közöttünk, hogy az Örökkévaló az Isten.

23. fejezet

Józsua utolsó intése népéhez

1. És volt sok idő múlva, miután nyugalmat szerzett az Örökkévaló Izraélnek mind az ellenségeitől köröskörül, Józsua pedig öreg lett, előrehaladt a korban, **2.** akkor hívta Józsua egész Izraélt, véneit, fejeit, bírát és tisztviselőit és szólt hozzájuk:

Én öreg lettem, előrehaladtam a korban. **3.** Ti láttátok mindazt, amit tett az Örökkévaló, a ti Istenetek, mind e népekkel miattatok, mert az Örökkévaló, a ti Istenetek az, a ki harcolt érettetek. **4.** Lássátok, birtokul juttattam nektek e megmaradt népeket törzseitek szerint – a Jordántól fogva – és mind a népeket, melyeket kiirtottam, a nagy tengerig napnyugaton. **5.** És az Örökkévaló, a ti Istenetek – ő el fogja kergetni őket előletek és kiűzni őket előttetek, hogy elfoglaljátok országukat, amint szólt nektek az Örökkévaló, a ti Istenetek.

6. De legyetek erősek nagyon, hogy megőrizzétek és megtegyétek mindazt, ami írva van Mózes tanának könyvében, el nem térvén attól sem jobbra, sem balra; **7.** hogy ne jussatok e népek közé, a kik itt maradtak veletek, isteneik nevére ne hivatkozzatok és ne tegyetek esküt, ne szolgáljátok őket és ne boruljatok le előttük. **8.** Hanem az Örökkévalóhoz, a ti Istenetekhez ragaszkodjatok, amint tettétek mind e mai napig. **9.** El is üzött az Örökkévaló előletek nagy és hatalmas népeket és ti – meg nem állott előttetek senki mind e mai napig. **10.** Egy ember közületek üldöz ezret, mert az Örökkévaló a ti Istenetek – ő az, a ki harcol érettetek, amint szólt nektek. **11.** Őrizkedjétek tehát nagyon lelkeitekért, hogy szeressétek az Örökkévalót, a ti Isteneteket.

12. Mert ha elfordultok és csatlakoztok e népek maradékához, amelyek itt megmaradtak köztetek és összeházasodtok velük, hogy középük jussatok, ők meg közéték: **13.** tudjátok meg, hogy nem fogja többé az Örökkévaló, a ti Istenetek kiűzni előletek e népeket, s lesznek majd nektek törre és kelepécé,

ostorrá oldalaitokon és tövisékké szemeitekben, míg el nem vesztek e jó földről, melyet adott nektek az Örökkévaló, a ti Istenetek.

14. S íme, én megyek most az egész földnek utjára – ismerjétek föl egész szívetekkel és egész lelketekkel, hogy nem maradt el egy ige sem mind azon jó igékből, melyeket az Örökkévaló, a ti Istenetek szolt felőletek; mind bekövetkeztek számotokra, nem maradt el abból egy sem. **15.** És léssen, amint rátok jött mind a jó ige, melyet szolt felőletek az Örökkévaló, a ti Istenetek, úgy elhozza rátok az Örökkévaló mind a rossz ígét, míg el nem pusztított titeket erről a jó földről, melyet adott nektek az Örökkévaló, a ti Istenetek. **16.** Midőn megszegitek az Örökkévaló, a ti Istenetek szövetségét, melyet parancsolt nektek, s elmentek és szolgáltok más isteneket és leborultok előttük, akkor majd föllobban az Örökkévaló haragja ellenetek és elvesztek csakhamar azon jó országból, melyet adott nektek.

24. fejezet

Józsua búcsúbeszéde

1. Összegyűjtötte Józsua mind az Izraél törzseit Sekhémbe és hívta Izraél véneit, fejeit, bírait és tisztviselőit és oda álltak Isten színe elé. **2.** És szolt Józsua az egész néphez:

Így szol az Örökkévaló, Izraél Istene: túl a folyamom laktak atyáitok ősidőtől fogva, Térach, Ábrahám atyja és Náchór atyja és szolgáltak más isteneket. **3.** S vettem atyátokat, Ábrahámot a folyamon túlról és engedtem őt jární Kanaán egész országában, megsokasítottam magzatját és adtam neki Izsákot; **4.** s adtam Izsáknak Jákóbot és Ézsaut, és adtam Ézsauinak Széir hegyét, hogy elfoglalja, Jákob pedig és fiai lementek Egyiptomba.

5. És küldtem Mózeszt és Áront és sújtottam Egyiptomot a szerint, amint cselekedtem közepette; s azután kivezettelek titeket. **6.** Kivezettem atyáitokat Egyiptomból és eljutottatok a tengerig, akkor üldözték az egyiptomiak atyáitokat szekérral és lovasokkal a nádas tengerig. **7.** Kiáltottak az Örökkévalóhoz és vetett homályt közétek és az egyiptomiak közé, hozta reájuk a tengert, úgy hogy elborította és így látták szemeitek, amit cselekedtem Egyiptommal; erre laktatok a pusztában sok ideig. **8.** És elhoztalak titeket az emóri országába, a ki a Jordánon túl lakott és harcoltak veletek, de kezetekbe adtam őket, elfoglaltatok országukat, s elpusztítottam őket előletek.

9. Ekkor fölkelt Bálák, Cippór fia, Móáb királya és harcolt Izraél ellen; küldött és hívta Bileámot, Beór fiát, hogy megátkozzon titeket. **10.** De nem akartam hallgatni Bileámra; úgy hogy áldva áldott meg titeket s így megmentettelek titeket kezéből.

11. Átkeltetek a Jordánon és eljutottatok Jerichóig és harcoltak ellenetek Jerichó emberei, az emóri, a perizzi, a kánaáni, a chitti, a girgási, a chivvi és a jebúszi; és kezetekbe adtam őket. **12.** És küldtem előttetek a darázst és elüzte azokat előletek: az emóri két királyát, nem kardoddal s nem íjaddal. **13.** Adtam nektek országot, mellyel nem vesződöttél és városokat, melyeket nem építettetek és laktok bennök; szőlőket és olajfákat, melyeket nem ültettetek, esztek ti.

14. Most tehát féljétek az Örökkévalót, szolgáljátok őt őszintén és igazán; távolítsátok el az isteneket, melyeket szolgáltak őseitek a folyamon túl és Egyiptomban és szolgáljátok az Örökkévalót. **15.** Ha pedig rossznak tetszik szemeitekben, szolgálni az Örökkévalót, válasszatok magatoknak ma, kit szolgáltok majd: vajon az isteneket-e, melyeket szolgáltak őseitek a folyamon túl, avagy az emóri isteneit-e, kinek országában laktok; én pedig és házam az Örökkévalót fogjuk szolgálni.

A nép fogadalma

16. Felelt a nép és mondta: Távol legyen tőlünk elhagyni az Örökkévalót, hogy szolgáljunk más isteneket. **17.** Mert az Örökkévaló a mi Istenünk – ő az, a ki fölvezetett minket és atyáinkat Egyiptom

országából, a rabszolgák házából és a ki mívelte szemeink előtt e nagy jeleket és megőrzött bennünket az egész úton, melyen jártunk és mind a népek között, melyeknek közepén átvonultunk; **18.** és elűzte az Örökkévaló mind a népeket, meg az emórit az ország lakóját előlünk – mi is szolgálni fogjuk az Örökkévalót, mert ő az istenünk.

19. Ekkor szólt Józsuá a néphez: Nem szolgálhatjátok majd az Örökkévalót, mert szentséges Isten ő; buzgó Isten ő, nem bocsátja meg elpártolástokat és vétkeiteket. **20.** Ha elhagyjátok az Örökkévalót és szolgáltok idegen isteneket, akkor elfordul és rosszul bánik veletek és megsemmisít benneteket, minekutána jót tett veletek.

21. Szólt a nép Józsuához: Nem, hanem az Örökkévalót fogjuk szolgálni.

22. Erre szólt Józsuá a néphez: Tanúk vagytok tenmagatok ellen, hogy ti választottátok magatoknak az Örökkévalót, hogy őt szolgáljátok. – Mondták: Tanúk! – **23.** Most tehát távolítsátok el az idegen isteneket, melyek köztetek vannak és hajtsátok szíveteket az Örökkévalóhoz, Izraél Istenéhez.

24. Mondta a nép Józsuának: Az Örökkévalót, a mi Istenünket fogjuk szolgálni és szavára fogunk hallgatni.

Szövetségkötés

25. S kötött Józsuá szövetséget a néppel ama napon; és adott neki törvényt és jogot Sekhémben. **26.** És megírta Józsuá e szavakat Isten tanának könyvében; vett egy nagy követ és fölállította ott a tölgyfa alatt, mely az Örökkévaló szentélyénél volt. **27.** És szólt Józsuá az egész néphez: Íme, ez a kő leszen tanú gyanánt ellenünk, mert ő hallotta mind az Örökkévaló szavait, melyeket beszélt velünk, és legyen ellenetek tanú gyanánt, nehogy megtagadjátok Isteneteket. **28.** És elbocsátotta Józsuá a népet, kit-kit birtokába.

Józsuá és Eleázár halála

29. Történt e dolgok után, meghalt Józsuá, Nún fia, az Örökkévaló szolgája, száztíz éves korában. **30.** És eltemették őt birtoka határában, Timnat-Szérachban, mely Efraim hegységében van, Gáas hegyétől északra. **31.** És szolgált Izraél az Örökkévalót Józsuá minden napjaiban és a vének minden napjaiban, a kik sokáig éltek Józsuá után és a kik tudták az Örökkévaló minden cselekedetét, amelyet mívelt Izraéllel. **32.** József csontjait pedig, melyeket felhoztak Izraél fiai Egyiptomból, eltemették Sekhémbe, azon mező telkén, melyet megvett Jákob Chámór, Sekhém atyja fiaitól száz keszítáért; és jutottak József fiainak birtokul. **33.** Eleázár, Áron fia is meghalt, és eltemették Pinechász fiának a halmán, melyet adtak neki Efraim hegységében.